

Mihaelov liš

4 leto XXVIII
2024
številka 4

*Kdor si nikoli ne zaštvlja
vprašanj, nikoli ne bo dobil
odgovorov. Če te ne bi nikoli
razmajal dvom, nikoli ne bi
utrdil svoje vere.*
Miha Žužek

VOŠČILO SLOVENSКИH ŠKOFOV ZA VELIKO NOČ 2024

»Kaj iščete živega med mrtvimi? Ni ga tukaj, temveč je bil obujen ... Pred vami pojde v Galilejo, tam ga boste videli.«

Do velikonočnega jutra so se človeški koraki končevali ob grobu, nepreklicno so se iztekli v smrt, v grob, v konec. Pa tudi koraki živih, ki so žalovali za pokojniki, so vodili do groba. Tam so obstali pred neizprosnim »zakaj« in pred bolečino ob izgubi, brez upanja in brez prihodnosti.

Tudi v velikonočnem jutru so koraki žena in učencev vodili do groba. Tam so obstali. Zbegani. Prestrašeni. Kakor je človek prestrašen pred smrtjo in še bolj pred praznim grobom.

Potem pa so slišali vprašanje: »Kaj iščete živega med mrtvimi? Ni ga tukaj, temveč je bil obujen.« Zadnja trdna resnica njihovega odnosa z Jezusom je bila, da so ga na veliki petek proti večeru položili v grob in k njegovemu vходу zavalili velik kamen. Zdaj pa slišijo, da je bil obujen. In obenem povabilo, naj gredo v Galilejo. Tam ga bodo videli. Tam, kjer se je vse začelo.

Povabil jih je na kraje, kjer je vstopil v njihova življenja. Od groba jih je povabil v čase

srečanja, ko so bili pripravljeni vse zapustiti, samo da bi mogli hoditi za njim; da bi mogli biti del njegovega življenja in da bi bil on njihovo vse. Vrniti so se morali na kraje, kjer so v njegovih besedah spoznali, da je v njih življenje.

Povabil jih je na tiste gore, kjer so začeli spoznavati kraljestvo in kjer so ob doživetju spremenjenja hoteli postaviti šotore, da bi mistična bližina trajala.

Jezus tudi nas vabi, naj ne ostajamo ob svojih grobovih, naj se ne pogovarjamo o teži kamnov, naj se ne predajamo obupu nad življenjem, nad seboj, nad Bogom. Vabi nas, naj se tudi mi podamo v svojo Galilejo. Tja, kjer smo prvič bolj s srcem kakor ušesi zaslišali povabilo: »Hodi za menoj.« In smo šli za njim. Ker je v njem življenje, ker je življenje luč ljudi in ker luč sveti v temi.

Dragi dobri ljudje. Ob tej veliki noči vam želim, da bi prepoznali Boga, ki hodi z vami in vas vabi k polnosti življenja. Pojdite za njim in skupaj z brati in sestrami pojte: Aleluja.

Vsem voščim blagoslovljeno veliko noč.

Msgr. Stanislav Zore,
ljubljski nadškof metropolit

ŽUPNIJSKA KARITAS
Trdinov trg 9
1234 Mengeš

PISARNA IN SKLADIŠČE
letni čas: ob torkih
med 17 in 19⁰⁰
zimski čas: ob torkih
med 16³⁰ in 18⁰⁰

POSLOVNI RAČUN
02301-0091604341,
odprt pri NLB, d.d.

Naš utrip

*Prosim te za moj narod, za
prerojenje bratov in sester,
za našo skupno prihodnost.
Ti nam luč prižgi, ti nas
povedi na rešnjo pot.*
Stanko Janežič

JEZUSOVO TRPLJENJE, SMRT IN VSTAJENJE

Ob obletnici izvolitve papeža Frančiška (13.3.2013) in enajstih letih pontifikata ne moremo prezreti glavnih poudarkov, ki jih sveti oče nenehno poudarja v svojih nagovorih in poslanicah: mir, dialog in sprava.

Žal pa smo priča novi oboroževalni tekmi za sofinanciranje instrumentov smrti. Papež še naprej roti, naj velesile utišajo orožje in poziva k pogumu, da se odločno zavzamejo za mir. Sedanjost je kot »temna ura«, ko je usoda človeštva prepuščena na milost in nemilost vladarjev, ki niso sposobni ovrednotiti posledic svojih odločitev; te pa peljejo v neizogibnost novih vojn. Papež Frančišek kljub mračnim razmeram postavlja v središče svetost življenja in odrešujočo Božjo ljubezen: bližino, odprtost za dialog, potrpežljivost, sprejemanje, ki ne obsoja. Vedno znova poudarja sočutnost, nežnost in usmiljenje. Vse to so geste, ki jih je pred 2000 leti izzval Jezus – ki je skozi trpljenje in smrt pokazal svetlobo vstajenja (*Novice iz Vatikana, marec 2024*).

Sodelavci Karitas lahko papeževa priporočila vedno jemljemo kot napotke za delo; kaj drugega kot prijaznost, toplino, razumevanje in bližino potrebujejo ljudje, ki pridejo do nas? In teh izrazov bližine ni nikoli preveč... Vsem želimo velikonočnega spoznanja in upanja!

Sodelavci Župnijske karitas

FRANČIŠEK PAOLSKI

Frančišek je dobil 'priimek' da Paola ali po naše Paolski po mestecu Paola v Kalabriji, kjer se je rodil 27. marca 1416. Njegova pobožna starša sta bila že priletna in sta ga postavila pod varstvo sv. Frančiška Asiškega. Čutila sta dolžnost vzgajati bistrega dečka tako, da bo delal veselje svojemu nebeškemu zavetniku. Bil je izredno dovzeten za vse, kar je Božje, in kot 12-letnik se je z učenimi duhovniki lahko pogovarjal o zapletenih verskih vprašanjih. Eno leto je živel pri frančiškanih blizu domačega kraja in nosil celo redovno obleko, vendar ni hotel ostati pri njih za vedno, ker ga je Bog klical drugam. Vrnil se je k staršema in šel leta 1429 z njima na dolgo romanje: obiskali so Monte Cassino, Loreto, Assisi in Rim. Frančišek je povsod molil in bistro opazoval življenje duhovnikov. Po vrnitvi se je umaknil v samoto in živel ves blažen proč od ljudi, večkrat zamaknjen v Božjo lepoto, dobroto in usmiljenost. Po šestih letih se mu je pridružilo enajst mož. Pobožna družba si je nadela ime 'eremiti brata Frančiška' oz. 'najmanjši bratje'. Sveti Frančišek je svoje samotarje vodil po začasnih pravilih – ta so bila potrjena šele leta 1493. Med njimi je bila tudi zahteva, da se bodo njegovi redovniki postili vse leto. Umrli je star 91 let med branjem pasijona na veliki petek, 2. aprila 1507.

Karitas

STANISLAV

Stanislav se je rodil leta 1030 v vasi Ščepanovo pri Krakovu v družini nižjega vojaškega plemiča. Takrat je bilo krščanstvo na Poljskem še mlado in ljudi še zdaleč ni prekršalo, zato je bilo v njih mnogo surovosti. Stanislavovi starši so bili verni. Fant je želel postati duhovnik. Šolal se je v Gnjeznu, svoje bogoslovno znanje pa je utrdil v Liegeu v Belgiji, kjer je bilo eno od središč prenovitvenega gibanja v Cerkvi. V domovino se je vrnil z željo, da bi svoje moči posvetil Cerkvi, prosti državnih vezi. Rad bi postal redovnik, a je na željo svojega škofa sprejel službo župnika. Od blizu je spoznal stisko revnih slojev in rad bi jim pomagal tudi gmotno. Ko je leta 1070 umrl krakovski škof, je Stanislav po volji ljudstva, plemstva in kralja Boleslava II. Hrabrega postal njegov naslednik. Bil je drugi škof na Poljskem, ki ni izšel iz vrst redovnikov. Prizadeval si je za to, da državna oblast ne bi ovirala Cerkve pri izpolnjevanju njenega duhovnega poslanstva. Škof Stanislav je kralju spoštljivo, toda odločno očital njegove napake, saj je bilo kraljevo življenje vse prej kakor zgledno. 11. aprila 1079 med sv. mašo zunaj Krakova je škofa Stanislava umoril kralj Boleslav – nihče drug ni hotel biti za krvnika. Toda ljudje so škofa, ki je padel pod mečem, začeli častiti kot svetnika, kralj pa je izgubil prestol in moral v pregnanstvo na Ogrsko. Škofa mučenca so pokopali v krakovski stolnici.

Velika nevarnost našega časa je, da iz same narcisoidnosti ne vidimo več, kaj bi dobro delo našim bližnjim. S tem pa tudi spregledamo, kaj bi dobro delo nam samim. Dokler se vrtimo samo okoli svojih potreb, ne bomo nikoli zadovoljni: naše lastne potrebe so kakor sod brez dna. Če pa pogledamo iz sebe, če se vživimo v ljudi okoli sebe – in se nam spontano utrne, kaj bi drugemu prijalo in mu pripravilo veselje –, nas bo to odvrnilo od mučnega občutka brezvrednosti in nesmisla. Nenadoma dobimo občutek, da smo še pomembni za druge. Lahko jim pripravimo veselje, lahko nekaj spremenimo. V svoji okolici lahko izboljšamo vzdušje – s tem pa se tudi sami počutimo mnogo bolje. Ko drugim pripravimo veselje, tudi v nas samih raste veselje do življenja. Po: A. Grün, Veseli se življenja

DOGODKI PRED NAMI

// 1. 4. **velikonočni ponedeljek**, sv. maši ob 8.00 in 10.00.

// 3.– 6. 4. **molitev pred Najsvetejšim** ob 18.00.

// 6. 4. **vpis sv. maš** za maj in junij od 7.00 do 8.30.

// 7. 4. **birmanska maša** ob 10.00. Po sv. maši sestanek za starše birmancev v župnijski cerkvi.

// 7. 4. ob 17.00 v župnijski cerkvi v Domžalah **revija mladinskih cerkvenih pevskih zborov**. Vabljeni. Sodeluje tudi zbor CONCORDIA iz Mengša.

// 10. 4. **molitve pred Najsvetejšim** ob 18.00.

// 10. 4. začetek **birmanske 9-dnevnice** s sv. mašo ob 19.00.

// 15. 5. **srečanje g. nadškofa z birmanci**, botri, starši in birmanskimi animatorji ter veroučenci ob 18.00 v župnijski cerkvi. Po sv. maši srečanje

g. nadškofa z župnijskimi sodelavci: člani ŽPS, ključarji, čistilci cerkve, sodelavkami Karitas, bralci beril, izrednimi delavci obhajila, pevci, skavti itd. Srečanje bo prav tako v župnijski cerkvi.

// 20. 4. ob 11.00 **slovesnost sv. birme.**

// 24. 4. **molitev pred Najsvetejšim** ob 18.00.

// 26. 4. ob 17.00 **blagoslov motorjev** pred cerkvijo.

// 26. 4. ob 18.00 **medžugorska molitev.**

// 26. 4. po sv. maši **koncert cerkvenega mladinskega pevskega zbora CONCORDIA** v župnijski cerkvi.

// 1. 5. začetek **šmarnične pobožnosti** (sv. maši ob 8.00 in 19.00).

// 1.–4. 5. **molitev pred Najsvetejšim** ob 18.00.

// 3. 5. **prvi petek.** Obisk bolnikov po domovih.

ČIŠČENJE CERKVE

6. april: M. Mengeš vzhodno od Liparjeve.

13. april: Topole in Dobeno

19. april: starši birmancev

27. april: Pristava in M. Mengeš zahodno od Liparjeve

4. maj: V. Mengeš od Grobeljske do Kolodvorske

DOBRA DELA

Zofija Šarc r. Žun (92 let): 60 € za obnovo orgel. Marija Divjak r. Verovšek (75 let): 2 sv. maši. Ivan Medved (86 let): 3 sv. maše. Marija Kosec r. Sitar (71 let): 2 sv. maši. Andreja Zupan (38 let): 2 sv. maši in 60 € za orgle. Za kor 50 €.

SKLAD ZA OBNOVO ORGEL

Od 15. 2. do 18. 3. smo zbrali 240,00 €. Od prej 66.139,06 €. Novo stanje 66.379,06 €. Bog povrni!

ŽUPNIJA MENGEŠ

Trdinov trg 9
1234 Mengeš
telefon: 01/723 01 10

PISARNA

- ponedeljek in torek med 8.15 in 9.00
- po predhodnem dogovoru

ODGOVARJA

Marko Košir, župnik
telefon: 040 200 367
e-pošta: marko.kosir@rkc.si
<https://zupnija-menges.rkc.si/>

POSLOVNI RAČUN

0230 1009 1305 775, NLB